

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisorile defrenchate nu se
primesc. — Manuscrisurile nu se
retrimit.
INSERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anunțuri:
în Viena: M. Daks, Heinrich
Schick, Rudolf Mosse, A. Oppel's
Nachfolger; Anton Oppel's, J.
Dannenberg, în Budapesta: A. J.
Goldberger, Reklam Bureau; în
București: Agence Havas, Suc-
cursale de Roumanie; în Ham-
burg: Karolyi & Loebmann.
Prețul inserțiilor: o serie
garmonă pe o coloană 8 cr. și
80 cr. timbru pentru o publi-
care. Publicații mai dese după
tarif și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o
serie 10 cr. sau 80 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANUL LIX.

„Gazeta” iese în ziua-care di.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumeră la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30, etagiu
1: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 6 cr. v. s.
sau 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 122.

Brașov, Luni-Marti, 4 (16) Iunie

1896.

Lueger și Ungurii.

Le cade greu Ungurilor, că pe di ce merge se înmulțesc într'una numărul celor ce țin să se manifeste nemulțămirea față cu politica lor șovinistă și plină de netoleranță națională. Mai ales le cade greu, că tocmai în Austria, din partea căreia erau obișnuiți a auzi numai glasu-ri de aprobare și încurajare în toți pașii politice lor așa dișe de naționalitate, acum se ridică voci atât de hotărâte în contra lor și încă tocmai din partea unei partide, ca cea antisemită, care în timp scurt a raportat învingeri mari și promise a deveni una dintre parti-dele cele mai puternice în partea de dincolo a monarhiei noastre.

Mai ales imposantul meeting din Prater, despre care am rapor-tat amănunțit în săptămâna trecută, se vede, că a făcut la Budapesta o impresiune penibilă. Unul dintre deputații camerei ungare, anume Ludovic Hollo, a ținut chiar să adreseze în cauza acesta o interpe-lare ministrului-președinte unguresc, cerându-i să ia măsură în contra ata-curilor, ce se ridică din partea an-tisemiților vienesi față cu Ungurii.

E interesant, că interpelatorul în desvoltarea interpeleției sale a pus în vedere pornirea unei agita-țiunii sistematice a masselor poporu-lui maghiar de prin orașe și comi-tate, cu scop de a paralisa astfel ac-țiunea anti-maghiară a lui Lueger și partidei sale.

Adevărat, că cele ce s'au pe-trecut în Viena chiar și numai în di-lele din urmă nu sunt lucru pu-țin. A vedea pe un vice-primar al capitalei imperiale, care cu doi-trei ani înainte era atât de deprețiat pentru tendințele sale și taxat ca un simplu escentric ilusionist, să as-tădi se bucură de trecere și stimă excepțională în întreg imperiul; a vedea, dicem, pe un astfel de bărbat

al viitorului aruncând Ungurilor mă-nușa între aplausele și aprobările a numeroși deputați, membri ai con-siliului comunal și alți mulți bărbați de distincțiune ai capitalei austriace, însoțiți de o lume întregă de omeni: acesta cu drept cuvânt poate să deștepte în Unguri mari îngrijiri.

Dér cine e de vină?

Dacă Lueger și soții săi își în-dreptă ađi atacurile cu atâta hotăr-rire în contra Maghiarilor, cauza este a se căuta numai în încurșirea modului de acțiune al hegemonilor austriaci și maghiari, cari unii pe alții s'au sprijinit și se sprijinesc pentru a-și validita mai cu efect po-litica lor de netoleranță națională și dominare cu fier și toc. E lucru fi-resc, deci, că în lupta pentru eman-cipare de sub influința actualei po-litice urmate în Austria, Lueger și cu partida sa vrând-nevrând trebuie să lovască și în Unguri, prin al că-ror concurs se susține aceeași poli-tică în ambele părți ale monar-chiei.

Să nu se prea plângă dér Ungurii, că partida lui Lueger tinde a-se amesteca în atacerile interne ale țerei lor. Același amestec li-se poate atribui și Ungurilor față cu Austria, căci au dat concurs la susținerea unor stări de lucruri, al căror resul-tat a fost întărirea rasei semite pe socotela elementelor negermane din statul austriac, tocmai cum la noi s'a întărit aceeași rassă pe so-cotela elementelor nemaghiare.

Nu scim, ce răspuns va pute da ministrul-președinte unguresc la interpelearea, ce i-s'a adresat în ca-meră în cestiunea acesta. La totă întemplantarea însă, prin astfel de măsuri nu se va putea intimida ni-menea.

Cu atât mai puțin credem, că ar pute avea vre-un rezultat favora-bil pentru politica maghiară agita-țiunea masselor în contra Austriei, după cum s'a pus în vedere în des-

voltarea interpeleării. Această agita-țiune a existat de mult în sinul po-prațiunii maghiare și există și as-tăzi, dér nu poate ajuta nimic.

Vrând-nevrând, Ungurii trebuie să înghită găluscile, căci ei și-le-au făcut.

România în parlamentul ungar.

În ședința de Sâmbătă a parla-mentului unguresc, fanaticul Secuică Gabriel Ugron a adresat o interpe-lația ministrului-președinte Banffy cu privire la espunerile contelui Golu-howski asupra politicei esterne a mo-narhiei. În motivarea interpeleării sale Ugron, în aplausele stângei es-treme, a vorbit și despre România și mișcarea națională. Eă ce dișe el:

În exopseul ministrului de esterne se accentuează cu deosebire atitudinea corectă a României în toate privințele. Pe cine vrem să amăgim cu acesta? Pe noi ori pe Români? Români bine sciu, ce a făcut ce fac și plănuiesc; ér noi încă suntem foarte bine informați, că agitațiunile și lucrările de subminare, cari se susțin nu-mai din România, tot din România se plă-tesc, și aici la noi este o continuă cursă agitatorică, pe care o îndeplinesc așa nu-mita Români „neoficială”. Însă persoanele oficiose încă sunt membri acelei Ligi, precum membri ei sunt și toți bărbații mai de valoare a acelei Ligi, diș, care conduce contra noastră agitația și lucrarea de sub-minare. Ba acum este o Ligă cu două curente: una e guvernamentală (liberală), a doua opozițională (conservatoare), și amên-două vor emula în aceea, care se desvolte mai multă putere în Ungaria spre paguba acesteia.

Pe când lucrurile stau ast-fel, vine ministrul de esterne și dișe: atitudinea re-gatului român este corectă în toate privin-țele. Dér noi bine scim, că s'au ținut din-colo adunări scandalose și infestatoare pen-tru Ungaria, și când poliția le-a împrășoiat, acesta a avut de urmare căderea șefului poliției, ér ministrul de interne încă și-a

dat dimisia, pentru-că n'a voit să permită a-se vătămă pe stradele Buourescilor înte-gritatea de stat și teritorială a Austro-Ungariei, cu care ei stau în raporturi amicale.

Ugron dișe apoi, că el și partida lui precum și întreg parlamentul nu pot trece cu vederea, că guvernul dela esterne încercă a nega faptele întemplate și drept pupază pe colac mai și măgulesce pe un vecin în a cărei țară să fac conjurațiuni politice, cari își aruncă mreșile asupra sufletelor credule de sub stăpânirea celuiilalt vecin.

Cu alte cuvinte Ugron ar voi să dea un vot de blam lui Golu-chowki în această cestiune, precum și în celelalte cestiuni asupra căroră află, că s'a pronunțat prea sincer, a spus prea mult și totuși n'a spus nimic.

E caracteristic — și acesta o accentuăm cu deosebire, — că mi-nistrul-președinte Banffy a părăsit sala desbaterilor numai cu cinci mi-nute înainte de ce Ugron și-ar fi isprăvit discursul.

„Români din Transilvania și Ungaria.”

(Fine.)

D-l I. T. Ghica continuă în bro-șura sa astfel:

Msg. Pazmandy nu ține sémă nici de deputații români și slavi, nici de vocile lor; poate să ne spună câți deputați români sunt în camera din Budapesta? Probabil că va numi pe N. Șerban, care însă nu reprezintă partidul național românesc. Apoi înțelegem, că d-l Pazmandy nu ține sémă de vocile deputaților români, deore-ce ele nici nu există. Absența completă a repre-sentanților români în camera ungară tre-bue să se atribue legilor electorale, făurite special pentru Transilvania.

Pazmandy voinde a arăta numărul compatrioților săi scrie: „și decât nu sun-tem mai mult, decât 8-9 milioane de Ma-ghiari, față cu un egal număr, represen-tând șese naționalități...” și mai departe:

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Viii și morții.

Schiță.

(Dedicată Dămnei văduve Logadi.)

Săptămâni, luni, vin și trec și par-că-mi pare rău că ele curg așa iute, des-părțându-mă tot mai tare de vremea, când trăia Iancu.

Deși-mi pricinuesc suferință, totuși zăbovesc încă cu gândul la teribila scenă, când l'am vădut în cociug.

Plecasă vesel, sănătos și peste câte-va ore primii telegramă, oă e — mort.

Ce revedere!

Prin liniscea morții față lui devenise mai frumoasă, mai senină; ochii nu-i că-đuseră 'n orbite ca ochii altor morți — nici urmă de suferință.

— Iancule, — strigei între șirăie de lacrimi, — tu ai întinerit! Și suriđi ca și când stăteai cu mine înaintea altarului. Ce fericiți eram, scii?... Și cum ne-am fi cu-tremurat decât cine-va ne șioptia atunci ce trist și repentină sfârșit o să aibi!

Înteleptesce a întocmit Dumneđeirea, ascuđend viitorul dinaintea noastră!

Și totuși în nemulțămirea noastră, cât acusăm cerul.

Și eu căđui în acest păcat, pentru-că Iancu muri departe de mine. Nu-i puteam da ajutor, nu-i puteam închide ochii — s'a sbătut în mâinile unor străini, cari nu-l ounosceau și n'aveau durere de densus. Străinii sunt și ei compătitori în felul lor, trec însă grabnic peste nenorocirea altora la ordinea dișei; ce le este mórtea unui om? Nimic, ori puțin de tot!

— Și pe când tu luptai cu mórtea, eu te asceptam să vii acasă; în momentul ce graul tđu înădușit șioptia ultimul cu-vânt: „Soția mea”, pe atunci eu, soția ta, rídeam póte... N'aveam nici presimțămên-tul măcar al unei nenorociri. Durere ne-bună mă cuprinde la acest gând și un fel de mânie contra neputinții omenesci.

*

Tóte soțiile țin la bărbații lor, dér cine póte defini legătura ce exista între mine și Iancu; era o concentrare a tutu-

rer intimelor sentimente. Orfană, cum eram, într'insul imi aflasem nu numai soțul, oi mamă, tată, frate și amic să contopiau în acea sfântă iubire.

Lumea spunea, că eu eram stăpână pe voința lui. Adevărat. Dér cât mă stă-pânea și densus! Preotul cununător dișe: „Muerea să se témă de bărbat...” Ei, mai sciu de ce, eu mă temeam de Iancu, deși bun din cale afară fusese el.

Sciam anume, că-mi împlinesc ori ce dorință ce era între marginele putinței, și totuși câtă nedumerire aveam, când vo-iam să-l rog de ceva.

Disputam câte-odată; părerile noastre însă sémăneau acelor corpuri chemice, cari pentru moment sunt despărechiate, dér în virtutea analogiei lor substanțe, curând să asimiléză.

Unul fără altul nu puteam fi. Obiec-tul cel mai neînsemnat devenia de valoare, decât unul din noi își afla plăcere în el; din contră, un lucru de importanță, póte, dat la o parte, decum-va unuia dintre noi nu-i convenia. Împrejurarea din urmă era

o slăbioiune din ambele părți: ce eram însă noi vina că natura, temperamentele noastre să completau reciproc, că sângele nostru, deși 'n două organisme, circula ca într'unul și același corp, încât acum după mórtea lui mă simț ca și când mi-s'ar fi amputat mâinile și picioarele, nu mai sciu umbla nici lucra, mi-s'a rupt jumătatea su-fletului, încât nu mai pot par-că să respir?

Cu oiasurile stăteam singură lângă cociugul lui. Îl strigam pe nume, îi ne-teđiam fruntea și-i frecam mâinile, ca să se — dștepte.

De odată imi părú că răsuffă încet. Grabnic stinsei făciile de cără și-i ridicai capul.

— Ce faci dómna?

— Vino de-mi ajută, să-l scot dir sicriu, ca să nu se spărie când își va veni în fire vedându-se pe catafalc.

Ideia fixă, că Iancu ar fi părut mort și-l voiđ înropa astfel, mă tortura în mod înspăimântător.

— De ce n'ar fi cu putință? — imi

„un stat cu 18,000,000 locuitori...“ Ei bine, astfel după Pazmandy jumătate din populația Ungariei e compusă din Maghiari, și cealaltă jumătate o formează naționalitățile nemaghiare.

Etă încă o greșală gravă, pe care o voi dovedi cu cifre din statistica oficială maghiară.

Autorul dovedește aci cu date statistice, că numărul Maghiarilor din Ungaria este de 7,356.874, până când a naționalităților nemaghiare e de 9,917.668 adică Maghiarii formează din întreaga populația 48,61%, er Nemaghiarii 57,75%.

Astfel deci Maghiarii nu formează nici jumătate din întreaga populație a Ungariei. Românii, conform amintitelor date statistice, sunt reprezentați cu 2.589,000 sau 17,18%. Și aci e de observat, că omul trebuie să fiă cu mare rezervă față cu datele statistice maghiare, în cari numărul Maghiarilor totdeauna e exagerat, er cel al Nemaghiarilor, micșorat.

D-l Pazmandy e supărat foarte mult pe Ligă. Este inutil să combat acușările ce le aduce contra Ligei, care nu urmărește decât scopul cultivării intelectuale, și nici decum conturbarea păcii în Ungaria, după cum afirmă d-l deputat. Duce d-l Pazmandy, că Liga subvenționează clerul și corpul didactic român din Ungaria. Etă crima mare a Ligei! Dér, ce privește școlile românești, d-l Pazmandy ore ne-ar pute spune câte școle sunt întreținute de către guvernul din Budapesta? Decă se dă instrucția tuturor cetățenilor din regatul „unul și indivisibil“ al sf. Stefan, atunci nici cele 2,589,000 de Români n'ar trebui să fiă lipsiți de instrucția. Și ore ne poate spune câte din cele 400 de școle primare, înființate din incidentul milenului, vor fi școle române? Nici una, etă răspuns!

Dér să spunem cum este: școlile românești din Transilvania trăsese de pe o di pe altă, din grația contribuțiilor poporului. Ele sunt obiectul unei lupte de maghiarizare forțată. D-l Pazmandy ar pute prea ușor să ne spună numărul școlilor românești *uchise* de guvernul unguresc și al acolora, cari au fost *maghiarizate* printr'un singur ordin ministerial.

Din scrisoarea d-lui Pazmandy ar apără, că lupta naționalităților nemaghiare, și cu deosebire a Românilor, ar fi o luptă revoluționară. Lupta însă e leală și amărâtă legilor celor mai sfinte ale libertății. Naționalitățile și-au formulat postulatele lor într'un ton pacinic și demn, și ele au reclamat reforme politice și economice, sub al căror scut ar pute să-și desvölte existența națională. Decă Românii, Sârbii și Slovacii protestează în mod energic contra procederei Maghiarilor, cauză la această este, că ei sunt absolut eschiși din viața publică a statului, unde ei formează majoritatea populației.

Să trecem acum la sărbătorile milenare. Ele sunt făcute cu scop politic și nici decum nu sunt o simplă manifestație economică. Maghiarii se sfoțeză din toate puterile să arate Europei, și „națiunilor civilizate“, despre care vorbese d-l Pazmandy, că Ungaria, fundată înainte cu o mie de ani de către Arpad, este un stat „unitar național maghiar“. În presăra deschiderii sărbătorilor milenare comitetele Românilor, Sârbilor și Slovacilor din Ungaria au publicat un protest foarte demn contra sărbătorilor celebrate din partea minorității contra majorității.

Terminând acesta scrisoară, ducem și noi împreună cu Pazmandy:

„Poftiți, d-lor, poftiți în masse, din toate părțile, în Ungaria; priviți nepreocupat, examinați cu rigore situația naționalităților nemaghiare și pe urmă judecați! Convingeți-vă, decă Maghiarii sunt amicii ideii de progres, de echitate și libertate, sau decă ei sunt „tirani“ și „barbari“... Primiți, d-le asigurarea deosebitelor mele considerații. Ioan T. Ghica.

Dreptul sufragiului universal.

Sub titlul acesta „*Magyarország*“, organul fracțiunii-Ugron, publică în numărul său dela 14 Iunie un articol foarte instructiv cu privire la raporturile din Transilvania și Ungaria. Premitem, că tendința articolului este, de-a face propagandă pentru introducerea sufragiului universal. Etă ce scrie foia ungurescă:

Poporațiunea Ungariei (tără de Fiume și țările surori) este de 16.133,000 suflete, dintre cari numai 7,356,000 sunt Maghiari (Or fi și 5 milioane cu jidanii cu tot, jupâne Ugron — Red.), adică 48,61% a populației. Numărul alegătorilor conscriși la 1892 a fost de 864,000, așa dără 5,71% a întregii populații. În 13 comitate ale țării (Timiș, Huniadoră, Bistrița-Năsăud, Făgăraș, Zolyom, Șaros, Scepuș, Sibiu, Turoț, Caraș-Severin, Lipto, Trencin și Arva) proporția maghiarimei se schimbă între 0,90—8,46, er numărul alegătorilor întregii populații între 2,13—10,42%.

Din datele acestea e evident, că în 65 cercuri electorale din numitele comitate, *voturile maghiare sunt în disparență minoritate*. Numai câte-va exemple:

În comitatul Arva sunt 8756 alegători, și tot acolo numărul total al Maghiarilor e de 763! În comitatul Scepuș față cu 10728 alegători aflăm 4900 locuitori Maghiari, dintre cari chiar și după introducerea votului universal, numai 1/4 ar fi alegători.

Din 33000 locuitori ai comitatului Maramurș, votul universal ar garanta Maghiarilor numai 8250 voturi, număr care este în minoritate față cu 20490 alegători conscriși. Și totuși, din aceste 3 comitate n'au ajuns în parlament nici un deputat

de-al naționalităților. Din contră în Brașovul cu 30700 locuitori, sunt 10.400 Maghiari, cari decă ar ave numai 8% dintre ei drept electoral — considerând, că în cercul I al orașului sunt 1129, în al II-lea 718 alegători — cel puțin 1, decă nu amândoi deputații ar fi Maghiari; însă dela 1869 încôce întreg fundul regiu (14 cercuri electorale) au dat națiunei numai un singur deputat, dăr și acela în persoana contelui Andrei Bethlen. Pe baza acestei socoteli, așa credem destul de reale, dintre 413 cercuri electorale, în 129 susținem hotărît, că și adî *naționalitățile*, respective alegătorii de limbă nemaghiară, sunt în majoritate.

Din potrivă în 244 cercuri electorale din 32 comitate, preponderanța numerică a Maghiarilor este atât de mare, încât acolo nici dreptul votului universal n'ar altera supremația maghiară. Rămân dăr 7 comitate (Arad, Șimleu, Alba-inferiara, Târnava mică, Cojocna, Turda-Arieș, și Solnoc-Doboc), adică 40 cercuri electorale, cari după datele statistice de adî sunt nesigure. Etă, aici se reduce marele pericol național, de al cărui strigăt răsună presa guvernamentală de câte-va săptămâni. Repetăm, în 129 cercuri, alegătorii maghiari sunt și adî în minoritate.

Că parlamentul maghiar — afară de cele 13 mandate ale Sașilor — nu arată chipul acestui fapt neombătut, este a-se explica în primul rând prin pasivitatea Românilor Ardeleni.

Nici statisticienii ministerului de interne nu vor nega, că dintre 74 cercuri electorale din Ardeal, *alegătorii români sunt în majoritate în 40 cercuri*. Ei însă nu-și validează această majoritate, fiind-o stau și adî pe baza proclamațiunii lui Barnăuțiu și a hotărîrilor adunării din Blașiu, și dela întemplantate ulterioare vor să faoă pendentă valorea uniunii.....

Foia ungurescă încheie ast-fel:

Dreptul sufragiului universal n'ar periclită decât o singură hegemoniă, ba ar nimici-o chiar: *hegemonia partidei liberale*. Comisarii conventului, adică fișpanii, n'ar conduce mai mult alegerile. Dér Carlyle și Mackaulay compute domnia libertății dela căderea conventului încôce.

Dela comună.

Astădi s'a făcut alegerea noilor funcționari ai orașului Brașov. Au fost aleși în total 28 de funcționari, dintre cari cassarul și controlorul de dare sunt aleși pe viață, er ceilalți pe-un period de șese ani. Lista funcționarilor aleși este următoarea:

Primar: Carol Iacobi; 1 Senator: Oscar Alesius; 2 Senator: Ernst Hintz; 3 Senator: Alfred Schnell; 4 Senator: Traugott Boyer; Protonotar: Friedrich Gräf; Vice-notar: Gustav Hertel; Concipist: Rudolf Bolsch; Fiscal: August Reich; Silvicultor: Georg Sterns; Inginer: Cristian Kärtsch;

diceam. Despre câte casuri cetisem deja. Știința medicală une-ori s'a înșelat deja în constatarea morții, n'a putut ea ore și de astă-dată greși?

Mărtea produce însă tot-deuna așa o sguuire în cei vii încât în zapăceala lor nu admit, că un om pus deja în cosciug să mai potă invia. Toți se cutremură la asemena gând și par' că să alițăza ca lucrul să nu se facă. Se vede, că un mort neînviat stîrnesce mai mare grôza decât însași mărtea. Când un biet om cređut mort în supraomenescă sfoțare s'ar scula, cei mai mulți ar țipa nu atât de bucurie, cât de spaimă.

Martoră am fost odată, când unui medic i-se aduse vestea, că omul, a cărui mărte el o constatase înainte de a veni preotul, dete erăși semne de viață.

— Sunt perdat, decă e adevărat — strigă doctorul îngrozit alergând la fața locului.

În scurt, însă să re'ntorșe și resuflând ușurat duse:

— Omenii aceia sunt nebuni, e — mort, — adause el *zimbind* cinic.

— Sermane om — mă gândiam, — nu aceea este esențial, că, din întemplantare, decă ar fi *părut mort*, să te readucă doctorul la viață, ci aceea, că fiind odată decătră el declarat de mort, *mort să rămâi*, ca să nu compromiți știința lui medicală!

Omenii prefer lacrimile, doliul unei idei de re'nvieră în lumea această — căoi cu idea învierii de-apoi ei s'au dedat deja; în genere, ei nu pot suporta numai aceea cu ce să obișnuiesc, — er cine ar încerca a aduce la viață pe unul cređut mort, ar fi socotit drept de nebun.

Și eu eram socotită nebună, pentru-că nu puteam crede în mărtea lui Iancu și așteptam ore-cum, ca Dumneđu să facă o minune să mi-l invie!...

De comun, *liga celor vii* nu voiesce a ave cu cei reposesți nici în clin, nici în mănecă; de aici ducătorea: „Vii cu vii, morții cu morții“, ceea ce mi-o repetau în continu și mie, ore-cum spre mângăerea și încurajarea mea. Cu această idee conservătoare bieții omeni să amăgesc a fi mai

tari și a rezista mai îndelung contra propriei lor stingeri.

Er repositul când ar vedă pe acești omeni, pe acești frați și amici, la cari densul, cu câte-va césuri înainte, privia încă cu atăta încredere, cum ei să lapedă acum de el, ca de o ființă, ce nu mai face parte din ceata lor, ca de ceva străin, ce n'ar mai fi existat între ei; cum cu toții să năpustesc ca fiarale răpitoare asupra veduvei și a orfanilor săi spre a le detrage din cât și unde să potă mijlôcele de a trăi.

Când ar vedea?... Ei, și cine ne asigură, că nu vede, că sufletul lăsându-și pe pământ învilitorea-i trecătore, nu a dobândit ore o superiara putere de conștiință și vedere?

Mie special, imi părea, că sufletul lui Iancu *tote le vede*; că el șovăiesce a sbura colo departe și plutesce încă în jurul casei sale, și că e copleșit de întristare pentru brusca lui plecare din lumea această vedând desnădăjduirea mea.

(Va urma.)

Asesor la scaunul orfanal: Wilhelm Riemer; Tutor orfanal: Arthur Hnidý; Comptabil: Georg Horvath; Comptabil-adjunct: Gustav Beldi; Cassar: Paul Richer; Controlor: Heinrich Galter; Colector de dare: Victor Boyer; Controlor de dare: Friedrich Fuhrmann; Oficiali la cassa de silvicultură: Adolf Weiss și Albert Kessler; Oficial la dare: Wilhelm Klein; Cancelist la scaunul orfanal: Ludwig de Bundschuh.

Vedând această listă, pote că mulți dintre cetitorii noștri se vor întreba, cum a fost cu puțință, ca într'un oraș cu populație mixtă, cum este Brașovul, unde Românii sunt în privința numerică cei mai bine reprezentați, n'a fost ales un singur funcționar dintre Români, ci numai Sași și erăși Sași?

Dér să nu se mire nimeni. Între membri dela comună Sașii au majoritatea, și fac cum ei află de bine.

Printre concurenți s'a aflat și un Român, anume d-l comisar de poliția Laurențiu Maximilian, care de vre-o 18 ani stă în serviciul orașului nostru și are o cualificațiune tot atât de corespundătoare pentru un post de senator, la care a concurat d-sa, ca și ceilalți concurenți rivali. Dér nici acest singur concurent român n'a fost luat în considerația din partea concetățenilor noștri Sași, tineri și bătrâni, cari, după cum aflăm, au luat dinainte hotărîrea, că pentru cine să voteze, punând în candidația pentru toate posturile numai omeni din sinul lor.

Astfel stând lucrul, concurentul român s'a vedut silit a-și retrage concursul. Era lucru firesc acum, ca membrii români, atât de desconsiderați din partea majorității, să-și piardă tot gustul de-a mai lua parte la actul alegerii, precum în faptă nici nu au luat. N'a participat la alegere *nicî un membru român*, ci numai Sașii și Ungurii cu aliații lor jidanii, dăr, veđi bine, nici Ungurii, cari de-altmintrelea sunt și cei mai slab reprezentați la comună, n'au făcut nici o ispravă cu candidatul lor, căci alegerea noilor funcționari s'a făcut *prin aclamațiune*.

Destul, că alegerea s'a făcut, și între nou aleșii funcționari nu se găsește nici un Român.

Impresiunea generală, ce-o va face asupra Românilor rezultatul alegerilor de adî, numai favorabilă nu va pute fi pentru interesele bine pricepute ale orașului nostru. Cei drept, membrii români sunt la comună în minoritate, dăr având în vedere populațiunea orașului peste tot, noi suntem în privința numerică cei mai bine reprezentați. Aoi Brașovul are să datorască mult și numeroșilor oșpeți străini, ce vin aici peste vară din România și cari toți ar simți, negreșit, o atragere mai mare pentru Brașov, decă măcar ici colea ar găsi printre funcționarii orașului și câte-un Român, cu care să se potă înțelege mai bine.

Abstragând, deci, dela alte motive și considerațiuni, pe cari nu le mai înșirăm aci, ar fi fost numai o cestiune de echitate și bun simț, ca concetățenii noștri sași, la compunerea listei candidaților, să țină seamă, măcar pentru ochii lumii, și de dorințele minorității membrilor români al căror număr de-altmintrelea este destul de considerabil. E foarte de regretat însă, că așa ceva nu s'a întemplant.

„Pedepsa lui Dumneđu.“

Sub titlul acesta „*Zastava*“ din Neoplanta face amintire despre cuvintele monarhului adresate fișpaniilor cu ocazia ban-

deriului festiv, cuvinte prin cari li-a pus la inimă bunăstarea morală și materială „a tuturor naționalităților din Ungaria”. Cuvintele acestea — dice foia sârbescă — au înțelesul, că fișpanii n'au făcut acesta până acum.

„Zastava” apoi scrie: „Parlamentului i-a dîs monarohul, că țera numai atunci a fost puternică, și ferocită când toți fiș ei — fără deosebire — s'au simțit bine și au fost mulțămiți. Aceste cuvinte ale monarohului cuprind în sine *condamnarea actualului sistem de guvernare*, *condamnare*, care tot mai atunci îi ajunge pe usurpatorii puterii, când ei își serbeză mileniul demonstrativ pentru un stat curat și *exclusiv maghiar*.”

Vorbind despre „pedepsă lui Dumneșeu”, „Zastava” dice: „Neorocirea contelui Stefen *Kegelevich* din incidentul banderului festiv dela 8 Iunie, cuprinde în sine o „pedepsă a lui Dumneșeu”. A cădut de pe cal, care l'a svêrlit și a rupt ruda stégului, rămânând astfel contele numai cu sdrențele stégului. De lipsă a fost dără, ca prin afacerea stégului, să vătămăm statul vecin? N'a fost acesta o procedură nesocotită? Insa-și întâmplarea a răsunat acest pas necorect?...”

Diarul guvernamental „*Miv*” din Sofia scrie următoarele despre stégul bulgar purtat de-asemena la 8 Iunie:

Când cu puține zile înainte de acesta am înțeles, că Maghiarii vor purta în 8 Iunie stéguri străine, între csri și oel bulgar — gândeam, că avem de a face cu o glumă. Dăr acum vedem, că totuși este adevărat. Noi însă, în loc de a-ne revolta, după esemplul altora, privim simplu de-o procedură ridiculă întreg lucrul, de care sunt capabili numai *uşuraticii și omenii, cari sufer de bôla grandomaniei...* Ce iluziuni! Dăr ni-ar plăce totuși, decă foile din Budapesta ar descrie pentru noi, cum este acel stég bulgar și de pe ce timp au în mâinile lor acest insigniu de gloriă?...”

SCRIRILE DILEI.

— 3 (15) Iunie.

Condamnat pentru un „Să trăsescă!” Când în 1894 se întorseră dela Clușiu condamnații în procesul Memorandului, la gara dela Oena Sibiiului se adună o mulțime de țerani români pentru de-a felicita pe condamnați. Țeranul Ioan Sava Opișor sări pe tren și ridicându-și pălăria strigă „Să trăsescă!” dând prin acesta semn mulțimei ca să strige și ea. Pentru acel „Să trăsescă!” Opișor fu condamnat din partea tribunalului din Alba-Iulia la 24 zile temniță. Tabla regescă îl achită pe Opișor pe motiv, că un strigăt de „Să trăsescă!” nu involvă în sine faptul agitărei. Acuma însă Curia reg. întări sentința tribunalului, motivându-o cu aceea, că Opișor a strigat „Să trăsescă!” unor indiviți condamnați pentru agitare.

A doua petiție a Mitropolitului-Primat. Ghenadie Petrescu a trimis Regelui o a doua petiție. Trei sunt punctele acestei petiții: 1) Mitropolitul mulțimesce M. Sale, că i-s'au trimes în sfârșit schimburi 2) Protestează în contra actelor false publicate de „Voința Națională” ca din partea sa, și prin cari se certifică, cum că Mitropolitul e mulțămit de tratamentul ce i-se acordă la Caldărușani. Mitropolitul spune, că va fi nevoit să recurgă la scutul legilor în contra manoperilor diarelor guvernamentale. 3) Mitropolitul-Primat rîgă pe M. Sa să binevoiască a da ordin să se depărteze jendarmii dela Caldărușani pentru liniștea sa sufletescă.

Planurile cicei. Cetim în „Timpul” din Bucuresci: „Pe lângă părintele Lucaciu, care se află incognito la Bucuresci, au mai sosit în capitală și d-nii Mangra, Suceiu, Grigorie Sima a lui Ión etc. Ni-se afirmă, că sosirea lor în Bucuresci este în strînsă legătură cu înșghebarea unei mișcări în opniua publică din Transilvania, favorabilă guvernului d-lui Sturdza.... Ace-

lași diar afirmă, că se țin „conciliabile între acești preoți și între șefii Oculteii” și că se plănuesce înființarea unui diar dincoace de Carpați.

Urmașul lui Agliardi. „*Fremdenblatt*”, organul ministeriului de esterne, publică scoirea, că urmașul nunciului Agliardi va fi episcopul *Ajuti*, actualul nunciu papal din München.

Neconfesionalitatea se lătesce necontenit în Ungaria. Scoiri mai nouă anuță, că în comuna Paks, comit. Tolna, s'au înscințat 80 de indiviți la fișolgăbirul Rasovsky, că ei voesc să fiă neconfesionali. Fișolgăbirul a făcut numai decăt arătare guvernului despre acest cas.

Generalul Baratieri — achitat. „Agenției Stefani” i-se peșeză din Asmara, că generalul Baratieri, al cărui proces decurge aprôpe de o lună în urma desastrului armatei italiene dela Adua, pentru care fusese el învinuit ca comandant suprem al trupelor italiene din Abissinia, a fost achitat din partea tribunalului militar.

Esamenele în pensionatul Vautier din loc se vor începe Sâmbătă, în 20 Iunie n. cu limba franceză, maghiară și religie catolică; Luni în 22 Iunie limba germană; Marți în 23 Iunie religia cu elevele române și limba română, ér după amădi dela 4—6 ore pian. Mercuri în 24 Iunie la 8 ore sêra cântări, declamațiunii și reprezentarea unei piese teatrale.

Părechea regală română va pleca Joi la Sinsia, unde va lua reședința de vară.

O tragediă misterioasă s'a petrecut zilele trecute într'o comună din apropierea Vienei. Armin Blaha, un neguțator bogat din Viena, se retrăsese anul trecut, în urma unei bôle, în singurătate, cumpărându-și o moșă în apropierea Vienei, unde trăia numai în societatea fiicei sale Agata, o fată de-o frumuseță admirabilă. La o moșă învecinată cu cea a lui Blaha era aplicat oa forestier tinêrul Francisco Tomacek, care făcând cunosciința cu frumoasa Agata, între ambii se desvoltară în scurt timp legături de dragoste atât de strînse, încât tinerii își jurară într'o di, în tăcerea pădurei, că întrégă viața își vor consacra unul altuia. Fata se temea să spună însă bătrânului și bolnavului Blaha despre amorul ei, și astfel tinerii așteptau timpuri mai bune pentru dênșii. În fine Blaha muri, și totă averea lui o moșteni Agata, care îi comunică lui Tomacek, că îndată ce va expira anul de doliu, ei se vor pute căsători. În fine trecu și anul de doliu, și acuma frumoasa Agata aștepta cu inima palpitândă să vină Tomacek și s'o ia de soțiă. Dăr ce se întâmplă? Intr'o di Tomacek, mergend la Agata Blaha, cădă în genunchi inaintea ei și cu lacrimi în ochi îi comunică, că lui îi este imposibil de-a împlini ceea-ce dorește ea. La întrebările insistente ale fetei, Tomacek spuse numai atâta, că peste scurt timp ea va sci totul. A doua di forestierul fu aflat mort în pădure. Cadavrul a fost transportat în clinică, unde se constată, că el s'a sinucis, trăgându-și un glonț prin cap, și tot acolo se descoperi secretul misterios, că forestierul Francisco Tomacek era — fată. Născută între munți, nenorocita fată umblase tot în haine bărbătesci. Secretul ei nu fu descoperit nici chiar în timpul studiului de forestieră. Nimeni nu pôte înțelege, cum s'au putut desvolta legături amorose atât de misterioase între forestierul — fată Tomacek și între Agata Blaha, care a cădut victimă unei întâmplări atât de tragice.

Proclamarea prințului moștenitor al Persiei. Mehemed Ali-Mirza, fiul cel mai mare al noului Șah, a fost proclamat prinț moștenitor. El rămâne guvernatorul provinciei Aderbeidchan.

Erupțiunea Vesuvului. Vesuvul a avut zilele trecute o mare erupțiune, urmată de

un lung mormur subteran. Massa de lavă a curs în două riuri pe cōsta vulcanului. Directorul observatorului de pe Vesuv compută massa de lavă în 25 milioane metri cubic.

Liferare. Direcțiunea fabricelor de mașine dela calea ferată de stat reg. ung. și direcțiunea fabricii de fier și de oțel din Diósgyör publică concurs pentru liferarea de uleu de rapiță. Terminul este până în 10 Iulie a. c. — Comanda districtuală a gendarmeriei Nr. III din Budapesta publică de asemenea concurs pentru liferarea artioliilor de îmbrăcăminte și echipare pentru gendarmerie, (Postav, țole de lână, cearșafuri, materialul trebuincios pentru încălțăminte, talpă, șinore, curele, paturii de fier etc.), dela 1897—1899. Terminul este pe 23 Iulie a. c. Informații mai de aprôpe se pot căpeta la camera comercială din Brașov.

Musica orășenescă va concerta mâne pe promenadă. Inceputul la 5 ore d. a.

Din Bucovina.

Cernăuți, 7 Iunie n.

„Presbiterii cei ce-și caută bine de dirigători să se invrednicescă de îndoită onore, mai ales cei ce ostensesc în cuvânt și'n învățatură”. I Tim. 5, 17.

Așa poruncișe apostolul Paul lui Timotei. Și așa s'ar ouveni să fiă, dăr, durere, astădi nu se observă cu strictetă această poruncă. A erupt și în biserica noastră din Bucovina îngâmfarea și această patimă cauzată bisericii multă daună.

Precum în România s'a format o clică, care își arôgă drepturi în s-tul Sinod și la urmă acasă pe Mitropolit, tot așa o clică există și în Consistorul din Cernăuți. S'a vorbit mult despre această clică și decedatul Silvestru nu odată dicea: „*n'am omenii*”. Astădi se pare, că această clică își caută partizanii și printre clerul dela țera. Drept dovadă sunt distincțiunile ierarhice, ce s'au făcut unora din clerul Archiepiscopiei.

Toți cei dăruiți cu distincțiunile ierarhice sunt nêmurii cu unul sêul altul din clică și olica i-a recomandat Mitropolitului sub cuvânt, c'ar fi lucrat pentru biserică, și că vor fi cei mai devotați Mitropolitului, pe când în realitate sunt cei mai devotați servi ai clicii, și acuma și-au primit resplate pentru multele servicii ce i-au adus și vor avé a-i aduce. Clica se fortifică, căci cunôșce ce se pôte ivi, și de aceea caută a-și avé sateliți. Acesta însă nu este spre fața bisericii.

Mulți din cei decorați au câte-o pată mai mare sêu mai mică, dăr era destulă de-a nu fi considerați nici oând de îndoită onore. De-ar fi dat măcar fiă-care vre-o câte-va sute de fl. pentru asilul din Cernăuți pôte li-s'ar mai albi petele.

Este adevărat, că și Silvestru a dat cruci, a făcut protopopi și exarchi cu brêne roșie, cu toții la vre-o 80 de inși, din cari mulți erau nêmurii de-ale lui. Erau neamuri măcar cu Mitropolitul, așa că la vre-o întâmplare puteau să-i fiă de ajutor și-ar fi reușit, fiă în chestii naționale sêu bisericesci. Intre cei distinși de Mitropolitul actual însă numai Vlad. Renei de Herșeni, V. Tomiuc și C. Bocance sunt rude cu Mitropolitul, și lor li-se și cavine, fiind proeți la loc. Toți ceilalți, afară de rector seminariul M. Draoinschi, prof. universitar, C. Popovici și Dr. Em. Voinșchi, cari au căpătat cruce, și afară de catecheții: Sim. Marian, I. Chelar și V. Calancea, cari au căpătat brêne roșii și merita — toți ceilalți, dic, sunt sêu sooru al unui consilier, sêu cumnat, sêu uncheș, sêu cuscru, sêu văr, sêu prieten bun cu consilierii. Unii sunt érași cumnați cu cumêtrul sêu cuscrii sêu veri și prieten bun, și apoi cumêtrul n'a mers de flori de cuc la Viena. Era și el să capete cruce, dăr umblând prea mult prin cafenele, cei doi consilierii, ce fusese cu Mitropolitul la Viena, să-i fi spus Mitropolitului, de-i dă cumêtrului cruce, atunci ei depun crucele lor. De-ocamdată el nu s'a cărpit cu nimic, dăr are de gând a fi

consilier consistorial, asta ar mai lipsi și apoi să audă vorbă.

Dăr ore ce mai face egumenul dela mănăstirea s-lui Ión din Suceva? N'ar fi ore timpul, ca postul de egumen din Suceva să fiă ocupat c'un Român, și încă bun Român, care să aibă inimă și mână darnică pentru șcôla română din Suceva!.. Căletorescu.

Starea învățămîntului în Ungaria.

Ministrul de culte Iuliu *Wlassics* a înaintat camerei unguresci un raport asupra învățămîntului din Ungaria și Transilvania în anul milenar.

Estragem din acest raport următoarele:

În Ungaria și Transilvania sunt două universități complete: în Budapesta și Clușiu. Academii juridice sunt 10.

Șcôle medii sunt cu totul 187; cele mai multe sunt în orașe. În raport cu locuitorii țerii, tot la 81,446 locuitori se vine o șcôla mediă. Limba de propunere este cea maghiară în 149 șcôle medii, érin 19, limbi nemaghiare. Elevi au fost înscriși 52,979. Numêrul profesorilor în anul espi-rat a fost 3349.

Învățămîntul poporal și-a luat o desvoltare mai intensivă în secolul XVI, deodată cu reformatiunea.

Kiședov-urii au fost cu finea anului espi-rat 1757, cea mai mare parte în comune. S'au spesat cu ele total suma de 98,600 fl.

Numêrul elevilor obligați a cerceta șcôla a fost, după datele statistice, 2,925,115, adecă 19% din poporațiune. Dintre aceștia au cercetat șcôla 2,342,644, adecă 80% din totalul celor obligați. Șcôle sunt 16,838, dintre cari numai 975 susținute de stat, 1965 susținute de comune, 13,676 susținute de confesiuni, 152 susținute de particulari, și 70 de cătră reuniri. În șcôle funcționează 26,396 învățători. Dela 1875 șcôlele poporale s'au înmulțit cu 1556. Dintre șcôle în 9639 limba de propunere e cea maghiară. În 5053 șcôle limba maghiară s'a propus cu succes, ér fără succes în 2092 șcôle.

Preparandii se află 71, și anume: 22 de stat, 48 confesionale. Elevi în aceste preparandii sunt 5209; susținerea lor costă 1,248,169.

Foile unguresci sunt nemulțămite cu partea raportului, care vorbește despre propunerea fără succes a limbei maghiare. Ele ar dori, ca peste nôpte în toate șcôlele să nu se glăsuescă decăt unguresce.

De, *dorința* e frumoasă, dăr *puterința* e slabă.

Nu vedeți jupânilor, că confesiunile sustin 13,678 de șcôle, ér statul numai 975?

NECROLOG. Constantin Valerian de Grama, după o suferință lungă, împărțăsit fiind cu sfințele taine, a încetat din viêtă astădi la 12 ore din di în etate de 22 ani.

Adêno intristații, *Otilia N. Orghidan*, ca mamă și *Nicolae A. de Grama*, inginer, ca frate, incunosciințeză despre această durerôsa și ireparabilă pierdere pe toți consăngenii, amicii și cunoscuții.

Remășițele pămîntesci ale scumpului defunct se vor ridica Marți în 4 (16) Iunie a. c. la 3 ore d. a. din paraclisul bisericii Sf. Nicolae din Scheiș și se vor aședa spre eternul répaus în cimiterul din același loc.

Brașov, 2 (14) Iunie 1896. — Fiă-i țerina ușoră!

DIVERSE.

Inflința lunei asupra peilor sêlbaticice. În comitatul Făgărașului este lătită o minciună de vênători fôrte interesantă. Bătrâni vênători susțin, că peile urșilor, lupilor, mistreților, căpriețelor și a altor sêlbaticini, cari cad jertfă vênătorilor pe sfârșitul lunei, sunt cu mult mai trainice, decăt ale acelor animale, cari sunt pușcate când e lună nouă.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil Gregoriu Maior.

Cursul la bursa din Viena.

Table with 2 columns: Item description (e.g., Renta ung. de aur 4%, Impr. cail. fer. ung. in aur) and numerical values.

Table with 2 columns: Item description (e.g., Napoleondori, Mărci imperiale germane) and numerical values.

Cursul pietei Braşov.

Table with 2 columns: Item description (e.g., Banonote rom. Cump., Argint român. Cump.) and numerical values.

Antreprise de pompe funebre

E. Tutsek.

Braşov, Strada Porţii Nr. 12.

(Lipit de depoul de ghetete al D-nului I. Săbădeanu.)

Recomandă Onor. public la casuri de morţe, aşezământul său de înmormântare bogat asortat în cari toate obiectele, atât sortele mai de rând, cât şi cele mai fine, se pot căpăta cu preţuri ieftine.

Comisiune şi depou de sicriuri de metal ce se pot închide hermetic, din prima fabrică din Viena.

Fabricarea propriă a tuturor sicriurilor de lemn, de metal şi imitaţiuni de metal şi de lemn de stejaru.

Depou de cununii pentru monumente şi plantici cu preţurile cele mai moderate.

Representanţă de monumente de marmură, care funebre proprii cu 2 şi cu 4 cai, precum şi un car funebru vîndt, pentru copii, precum şi cioclii.

Comande întregi se escută prompt şi ieftin, ia u asupra-mi şi transporturi de morţi în străinătate.

În fine recomand şi biroul meu mijlocitor procedând cu cunoscuta-mi soliditate.

La casuri de morţe a se adresa la

E. Tutsek.

8-*

Anunţuri

(insertiuni şi reclame)

Sunt a se adresa subscrisei administratiunii. In cazul pu-

blicării unui anunţ mai mult de odată se face scădemēt, care creşte cu cât publicarea se face mai de multe-ori.

Administr. „Gazeta Trans“

Marea Descoperire a Veacului ELIXIRUL GODINEAU este singurul leac (fără nici o primejdie) în contra Neputinţei. Vindecarea anemicilor, a Sleitilor, etc. INTINERIREA ŞI PRELUNGIREA VIEŢEI

Administraţia ELIXIRULUI GODINEAU la PARIS, 7, r. Saint-Lazare. BROŞURĂ GRATUITĂ TRIMEASĂ FRANCO DUPĂ CERERE

Se găseşte ELIXIRUL GODINEAU şi la BUCUREŞTI, la Dile ZAMPIRESCU, droghist; la JAŞI, la D.D. Eraţi KONYA, farmaciaşi.

la Galaţi: STALSKI, farmacist; la Ploieşti: la D-nii I. & T. CHRISTESCU, drogoişti; la Roman: la D-nul D. J. WERNER, farmacist; la Tulcea, farmacia la „MINERVA.“

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Maiu 1896.

Large railway schedule table with multiple sections: Budapesta - Predeal, Ghirişă - Turda, Copşa-mică - Sibiu - Avrigu - Făgăraş, Simeria (Piski) - Hunedóra, Braşov - Zărneşti, Mureş - Luduş - Bistriţa, Arad - Timişoara, Sibiu - Cisnădie, Sighişoara - Odorheiu-săcuesc. Each section contains train numbers, times, and station names.

Nota: Orele însemnate în stînga staţiunilor sunt a se ceta de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. - Numerii încadraţi cu linii mai negre înseamnă orele de nopte.